



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De feruenti emendatione totius vitæ nostræ. XXV

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

344 DE IMITATIONE CHRISTI
 tum palatium. Tunc plus iuuabit constans patientia, quam om-
 nis mundi potentia. Tunc amplius exaltabitur simplex obedien-
 tia, quam omnis secularis astituta.

6. Tunc plus lætificabit pura & bona conscientia, quam docta
 philosophia. Tunc plus pōderabit contemptus diuitiarum, quam
 totus thesaurus terrigenarum. Tunc magis consolaberis super
 deuota oratione, quam super delicata comestione. Tunc potius
 gaudebis de seruato silentio, quam de longa fabulatione. Tunc
 plus valebunt sancta opera, quam multa pulchra verba. Tunc
 plus placebit stricta vita & ardua pœnitentia, quam omnis dele-
 ctatio terrena. Disce te nunc in modico pati, vt tunc à grauiori-
 bus valeas liberari. Hic primò proba, quid possis postea. Si nunc
 tam parum vales sustinere, quomodo æterna tormenta poteris
 sufferre? Si modò modica passio tam impatientem efficit, quid
 gehenna tunc faciet? Ecce verè non potes duo gaudia habere,
 delectari hinc in mundo, & postea regnare cum Christo.

Luce 12.

7. Si vsque in hodiernum diem semper in honoribus & vo-
 luptatibus vixisses, quid totum tibi profuisset, si iam in instanti
 mori contingeret? Omnia ergo vanitas præter amare Deum, &
 illi soli seruire. Qui enim Deum ex toto corde amat, nec mor-
 tem, nec supplicium, nec iudicium, nec infernum metuit: quia
 perfectus amor, securum ad Deum accessum facit. Quem autem
 adhuc peccata delectant, non mirum, si mortem & iudicium ti-
 meat. Bonum tamen est, vt si necdum amor à malo te reuocat,
 saltem timor gehennalis coërceat. Qui verò timorem Dei post-
 ponit, diu stare in bono non valebit, sed diaboli laqueos citius
 incurret.

Eccles. 1.

Rom. 8.

CAPVT XXV.

De seruenti emendatione totius vite nostre.

2. Tim. 4.

1. **E** Sto vigilans *a* & diligens in Dei seruitio & cogita frequen-
 ter ad quid venisti, & cur seculū reliquisti. Nonne vt Deo
 viteres, & spiritualis homo fieres? Igitur ad profectum serueas,
b quia mercedem laborum tuorum in breui recipies, *c* nec erit
 tunc amplius timor aut dolor in finibus tuis. *d* Modicum nunc
 laborabis, & magnam requiem, imò perpetuam lætitiā inue-
 nies. *e* Si tu permanseris fidelis & seruidus in agendo, *f* Deus
 procul dubio erit fidelis & locuples in retribuendo.

b Matth. 5.

c Apoc. 21.

e 22.

d Eccles. 51.

e Apoc. 21.

e 22.

f Matth. 25.

g Rom. 5.

2. **g** Spem bonam retinere debes, quòd ad palmam peruenies;
 sed securitatē capere non oportet, ne torpeas aut elatus fias. Cum
 quidam anxius inter metum & spem frequenter fluctuaret, &
 quadam vice mœrore confectus in ecclesia ante quoddam altare,
 se in oratione prostrauisset, hac inter se reuoluit, dicens: O si
 sci-

scirem, quòd adhuc perseueraturus essem! Statimque audiuit diuinum intus responsum: Quid, si hoc scires, quid facere velles? Fac nunc, quod tunc facere velles, & bene securus eris. Moxque consolatus & confortatus, diuinæ se commisit voluntati, & cessauit anxia fluctuatio. Noluitque curiosè inuestigare, vt sciret, quæ sibi essent futura; sed magis studuit inquirere, quæ esset voluntas Dei beneplacens & perfecta, ad omne opus bonum inchoandum & perficiendum. *Rom. 12.*

3. *Spera in Domino, & fac bonitatem, ait Propheta, & inhabita terram, & pasceris in diuitijs eius.* Vnum est, quod multos à profectu & feruenti emendatione retrahit, horror difficultatis seu labor certaminis. Enimuerò, illi maximè præ cæteris in virtutibus proficiunt, qui ea, quæ sibi magis grauias & contrarias sunt, virilius vincere nituntur. Nam ibi homo plus proficit, & gratiam meretur ampliorem, vbi magis seipsum vincit, & in spiritu mortificat. *Psal. 36.*

4. Sed non omnes habent æquè multum ad vincendum & moriendum. Diligens tamen æmulator valentior erit ad proficiendum, etiam si plures habeat passiones; quàm alius bene morigeratus, minùs tamen feruens ad virtutes. Duo specialiter ad magnam emendationem iuuant; videlicet, subtrahere se violenter, ad quod natura vitiosè inclinatur; & feruenter instare pro bono, quo ampliùs quis indiget. Illa etiam studeas magis cauere & vincere, quæ tibi frequentius in alijs displicent.

5. Vbique profectum tuum capias, vt si bona exempla videas vel audias, ad imitandum accendaris. Si quid autem reprehensibile consideraueris, caue ne idem facias. Aut si aliquando fecisti, citius emendare te studeas. Sicut oculus tuus alios considerat, sic iterum ab alijs notaris. Quàm incundum & dulce est videre feruidos & deuotos fratres, bene morigeratos & disciplinatos? Quàm triste est & graue videre inordinatè ambulantes, qui ea, ad quæ vocati sunt, non exercent? Quàm nociuum est negligere vocationis suæ propositum, & ad non commissas sensum inclinare? *Matt. 7.*

6. Memor esto arrepti propositi, & imaginem tibi proponere crucifixi. Bene verecundari potes, inspecta vita Iesu Christi: quia necdum magis illi te conformare studuisti, licet diu in via Dei fuisti. Religiosus, qui se intentè & deuotè in sanctissima vita & passione Domini exercet, omnia vtilia & necessaria sibi abundanter ibi inueniet: nec opus est, vt extra Iesum aliquid melius querat. O si Iesus crucifixus in cor nostrum veniret, quàm cito & sufficienter docti essemus? *Ephes. 5. & 1. Cor. 12. Eccl. 3.*

7. Religiosus feruidus omnia bene portat & capit, quæ illi iu-

bentur. Religiosus negligens & tepidus habet tribulationem super tribulationem, & ex omni parte patitur angustiam: quia interiori consolatione caret, & exteriorem querere prohibetur. Religiosus extra disciplinam viuens, graui patet ruina. Qui laxiora querit & remissiora, semper in angustiis erit, quia aut uinum aut reliquum sibi displicebit.

8. Quomodo faciunt tam multi alij religiosi, qui satis arctati sunt sub disciplina claustrali? Rarò exeunt abstractè viuunt, pauperrimè comedunt, grossè vestiuntur, multum laborant, parum loquuntur, diu vigilant, maturè surgunt, orationes prolongant, frequenter legunt, & se in omni disciplina custodiunt. Attende Carthusienses, Cistercienses, & diuersæ religionis monachos ac moniales, qualiter omni nocte ad pfallendù Domino assurgunt. Et ideo turpe esset, vt tu deberes in tam sancto opere pigritare, vbi tanta multitudo religiosorum incipit Deo iubilare.

9. O si nihil aliud faciendum incumberet, nisi Dominù Deum nostrum toto corde & ore laudare? O si nunquam indigeres comedere, nec bibere, nec dormire: sed semper posses Deum laudare, & solummodo spiritualibus studiis vacare; tunc multo felicior esses quàm modò, cum carni ex qualicumq; necessitate seruis. Vtinam non essent istæ necessitates, sed solum spirituales animæ refectiones, quas (heu) satis rarò degustamus.

10. Quando homo ad hoc peruenit, quòd de nulla creatura consolationem suam querit, tunc ei Deus primò perfectè sapere incipit: tunc etiam bene contentus de omni euentu rerum erit. Tunc nec pro magno lætabitur, nec pro modico contristabitur; sed ponet se integrè & fiducialiter in Deo, qui est ei omnia in omnibus: cui nihil vtique perit nec moritur, sed omnia ei viuunt, & ad nutum incunctanter deseruiunt.

11. Memento semper finis, & quia perditum non redit tempus. Sine solitudine & diligentia, nunquam acquies virtutes. Si incipis tepescere, incipies malè habere: Si autem dederis te ad feruorem, inuenies magnam pacem, & senties leuiorem laborem, propter Dei gratiam & virtutis amorem. Homo feruidus & diligens ad omnia est paratus. Maior labor est resistere vitiis & passionibus, quàm corporalibus insudare laboribus. Qui paruos non vitat defectus, paulatim labitur ad maiores. Gaudebis semper vespere, si diem expendas fructuosè. Vigila super teipsum, excita teipsum, admone teipsum; & quicquid de aliis fit, non negligas teipsum. Tantum proficies quantum tibi ipsi vim intuleris, Amen.

Rom. 11. &
1. Cor. 3. 12.
& 15.

Ecol. 7.
Apoc. 3.

Ecol. 19.

Matth. 11.